

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591134247552/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

noget studerede Mænd, tog en vistnok højfornem, men fra de humane Studiis noget fravendt Mand til Orde og sagde: »Og dette er den beske Frugt, som hin vanhellige Lotosblomst efterlader sine Eftertrædere; dette er den Lærdomspris, hvormed hin mordiske og ugudelige Aristoteles i egentlig Forstand slagter sine Efterfølgere. Hvor meget lykkeligere, om denne vor Cartesius havde lagt Vind paa den hellige Skrift i Steden for paa Naturen, for saa gudfrygtigt og sagtmødt at opgive sin Aand i Herren!« Dertil svarede jeg: »Jeg tvivler ganske vist ikke paa at det forholder sig som du siger, højfornemme Mand; men jeg er heller ikke i Tvivl om — hvis man da bør fæste Lid til Historierne — at flere Sjæle bortrives, forspildes og opsluges af de gudelige end af de verdslige Betænkningers Urolighed; dernæst billiger jeg ej vor Philosophs Umanerlighed, hvilken havde styrtet sig hel og holden i Philosophien uden at kære sig om hint *Neoptolemi* ypperlige Raad hos *Enium*^{b)}:

Philosophi for faa kun er, ej anstaar hver.«

Endelig paakom der mig Forundrelse over, at en i de Gamles Skrifter saa flittig og bevandret Mand ej havde ladet sig formane af Hedningerne selv, som ikke uden Haab og Trøst ofte enten have udstaaet deres Død eller forekommet deres sidste Stund, og af dem lært den Kunst at dø vel og lykkelig, som vor Kirkes rette Lære fører med sig. Da sagde den anden: »*Af Hedningerne selv? Ikke uden Haab og Trøst?* Hille mænd! Det var en ny Snak